

ЛЕКЦІЯ 15. ФІЛОСОФСЬКА АНТРОПОЛОГІЯ

1. М. ШЕЛЕР (1874-1928).

2. А. ГЕЛЕН (1904 - 1976).

3. Г. ПЛЕСНЕР (1892-1985).

4. Е. РОТХАКЕР (1888-1965)

М. ШЕЛЕР (1874-1928).

- ОСНОВНА ПРАЦЯ “СТАНОВИЩЕ ЛЮДИНИ У КОСМОСІ”.
- ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ФІЛОСОФІЇ

М. ШЕЛЕРА:

- ЛЮДИНА ПОСТАЄ УНІКАЛЬНИМ ЯВИЩЕМ СВІТУ, ОСКІЛЬКИ ЛИШЕ ВОНА ПРИЛУЧЕНА ДО БУТТЯ ЯК ТАКОГО.

- НАСЛІДКОМ ТАКОГО ПРИЛУЧЕННЯ ПОСТАЄ ЛЮДСЬКА ОРІЄНТОВАНІСТЬ НА ЦІННОСТІ.
- ЛЮДИНА ПРОЯВЛЯЄТЬСЯ У СТАВЛЕННІ ДО ІНШИХ, НАЙВИЩИМ ПРОЯВОМ ЯКОГО ПОСТАЄ ЛЮБОВ, БО ЛЮБОВ – ЦЕ УНІКАЛЬНА ЗУСТРІЧ З ІНШИМ.
- НАЙВИЩОЮ ЛЮБОВ'Ю Є ЛЮБОВ ДО БОГА, ОСКІЛЬКИ ЛИШЕ В НІЙ ЗНАХОДИТЬСЯ ПОВНИЙ ПРОЯВ УНІКАЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ.

А. ГЕЛЕН (1904 - 1976).

- ОСНОВНА ПРАЦЯ – “ЛЮДИНА. ЇЇ ПРИРОДА ТА ЇЇ СТАНОВИЩЕ У СВІТІ”.
- ВИСНОВКИ: ВИХІДНОЮ ОСОБЛИВІСТЮ ЛЮДИНИ ПОСТАЄ ЇЇ НЕДОСТАТНІСТЬ ТА НЕЗАВЕРШЕНІСТЬ, НЕПРИСТОСОВАНІСТЬ ДО ВИЖИВАННЯ НА ОСНОВІ БІОЛОГІЧНИХ ЗАДАТКІВ.

- ЦЮ НЕДОСТАТНІСТЬ ЛЮДИНА КОМПЕНСУЄ, СТВОРЮЮЧИ КУЛЬТУРУ: ЧЕРЕЗ НЕЇ ЛЮДИНА НАДОЛУЖУЄ ПРИРОДНУ ОБМЕЖЕНІСТЬ ТА ДОСЯГАЄ ВІДКРИТОСТІ ДЛЯ СЕБЕ СВІТУ.
- АЛЕ ІСТОРИЧНО КУЛЬТУРА ТЯЖІЄ ДО РАЦІОНАЛІЗАЦІЇ, ЩО ВЕДЕ ДО ВТРАТИ ЛЮДСЬКОЇ ЄДНОСТІ ІЗ СВІТОМ. (ПОВЕРНУТИСЬ ДО КОРЕНІВ КУЛЬТУРИ, ДЕ ПАНУЮТЬ БЕЗСВІДОМО ВІТАЛЬНІ СИЛИ.)

Г. ПЛЕСНЕР (1892-1985).

- ОСНОВНІ ПРАЦІ “СХОДИ ОРГАНІЧНОГО ТА ЛЮДИНА”.
- “СМІХ ТА ПЛАЧ”
- НАЗИВАВ ЛЮДИНУ НАЙБІЛЬШОЮ ТАЄМНИЦЕЮ БУТТЯ, БО ЛЮДИНА НІДЕ НЕ ЗНАХОДИТЬ СВОГО ЗАВЕРШЕННЯ І ПРАГНЕ ВИХОДИТИ ЗА ВСІ І ВСІЛЯКИ МЕЖІ.

- ЛЮДИНА Є ЕКСЦЕНТРИЧНОЮ І ТОМУ ЗНАХОДИТЬ СВОЄ ВИРАЖЕННЯ У ТІЛЕСНОСТІ – ЯК ТІЛЕСНОСТІ СТВОРЮВАНИХ НЕЮ РЕЧЕЙ, ТАК І В КУЛЬТИВУВАННІ ВЛАСНОЇ ТІЛЕСНОСТІ.